

Hazret-i Âişe'nin (ra) Sıddıkiyeti

Düzce'den Fatih Çolak: “1-Buhârî 11. cilt, 315. sayfada geçen; Hazret-i Âişe'nin (ra) intihar girişimi hakkında açıklama yapar mısınız?

2-Buhârî 2. cilt. 348. sayfada geçen; Hazret-i Hafsâ'nın (ra) Peygamber Efendimize (asm) bal şerbeti ikrâm etmesi üzerine; Hazret-i Âişe'nin (ra) aşırı alınganlık göstermesini nasıl yorumlarsınız? Kadınların kıskançlıkta Hazret-i Âişe'yi (ra) örnek alarak bu tür davranışlar sergilemeleri câiz midir?

3-Buhârî 8. cilt 19. sayfada geçen rivâyette; Hazret-i Zeynep (ra) ile Hazret-i Âişe (ra) arasında vâki olan yüksek sesli bir tartışmada Peygamber Efendimiz (asm) Hazret-i Âişe'nin (ra) Ebu Bekir'in (ra) kızı olduğunu söyleyerek onu tasvip ediyor. Bu ne anlama gelmektedir?”

Hazret-i Âişe'nin (ra) intihar girişimi söz konusu değildir, vâki de değildir. Rivâyet aynen şöyledir: Peygamber Efendimiz (asm) sefere çıkmak istediğinde mübârek hanımları arasında kur'a çekildi. Bir sefer'de kur'a Hz. Âişe (ra) ile Hz. Hafsa'ya (ra) isâbet etti. İkisi ile birlikte yola çıktılar. Peygamber Efendimiz (asm) gece olunca Hazret-i Âişe'nin (ra) devesine biner, birlikte giderlerdi. Bir gün Hz. Hafsa (ra), Hz. Âişe'ye (ra): “Bu gece sen benim deveme bin, ben de senin devene bineyim!” teklifinde bulundu. Hz. Âişe de (ra) kabul etti. Gece olunca Hz. Hafsa (ra) Hz. Âişe'nin (ra) devesine bindi. Resul-i Ekrem Efendimiz de (asm) mutadı olduğu üzere yine Hz. Âişe'nin (ra) devesine geldi. Halbuki o esnada devede vâlidemiz Hz. Hafsâ (ra) bulunuyordu. Peygamber Efendimiz (asm) Hafsâ vâlidemize (ra) selâm verdi ve birlikte yola devam ettiler. Nihâyet bir durak yerinde indiler. Böylece vâlidemiz Hz.

Âişe (ra) Resulullah'ı (asm) kaybetmişti. Hz. Âişe vâlidemiz (ra) buna öyle üzüldü, öyle teessüf duydu ki, ayaklarını izhir otları arasına sokarak: "Yâ Rab! Bana akrep veya yılan musallat et de beni soksun! Tâ ki, Resulullah'a (asm) bir şey söylemeye muktedir olamayayım!" dedi.¹

Hâdis ve rivâyet kelimesi kelimesine bundan ibârettir. Burada intihar girişiminden söz etmek doğru değildir. Burada, kendi davranışını hatâ kabul eden ve bundan dolayı kendisini yargılayan bir insanın, cezâ olarak yine kendisine karşı derunî tepkisi söz konusudur! Kimseyi taciz etmemiş, kimseyi rahatsız etmemiştir. Ne Peygamber Efendimize (asm), ne Hz. Hafsâ vâlidemize (ra) tek kırıcı söz söylememiştir. Zâten söylemeyi gerektiren bir durum da vâki değildir. Netice itibariyle vâlidemiz Hz. Âişe (ra) kendi teessürünü kendisi yutmaya çalışmış ve bunu başarmıştır. Bu davranışlar insan ilişkileri açısından elbet örnek alınmalıdır!

Zîrâ; bu ne büyük nezâket, bu ne büyük olgunluk, bu ne asil duygu, bu ne yüksek ahlâktır ki, Hz. Hafsâ'nın (ra) teklifini kendisi kabul ediyor; fakat Resûlullah'ı (asm) gözden kaybedeceğini düşünmüyor. Nihâyet Resûlullah'ı (asm) yanında göremeyince öyle bir teessür içine giriyor ki, Resûlullah'a (asm) tek bir söz söylemekten ve onu rencide etmektense, kendisini akrep ve yılanın sokmasına hedef ediyor. (Kaldı ki, akrep ve yılan, Allah'ın emriyle hareket etmiyor mu?)

Bu hâdisede Hz. Âişe vâlidemizin (ra) kıskançlığı hiç şüphesiz, hiçbir kusur teşkil etmemekte; tam tersine asâletini tescil etmektedir! Allah Elçisini (asm) her bir hanımı ve her bir sahabî kem gözlerden elbet kıskanıyordu. Onu gözlerinin nuru gibi korumak ve himâye etmek için, üzerine eğiliyorlardı. Her şeyi ona fedâ ediyorlardı.

Hz. Hafsâ vâlidemizin (ra) Peygamber Efendimize (asm) bal şerbeti ikrâm etmesini bu derin sevgi ve hürmete bağlamak gerektiği gibi; bu ikrâmın Hz. Âişe vâlidemizin (ra) gayretine dokunması meselesinde², sevgi, hürmet, muhabbet ve himâye açısından Hazret-i Âişe vâlidemizin (ra) içinde bulunduğu ruhî inceliği görmek lâzım.

Peygamber Efendimiz (asm); ferâseti, zekâsı, ince görüşü, derin sezgisi, yüksek anlayışı ve ulvî kavrayışı ile Allah'ın vahyini eksiksiz tebliğ etmekte yüksek başarı ve performans gösteren ve babası Hz. Ebû Bekir (ra) gibi sadâkat ve sıddıkiyet timsâli bulunan Hazret-i Âişe vâlidemize (ra) ayrı bir sevgi lütfediyordu. Nitekim Hazret-i Cebrâil de (as), Peygamber Efendimiz (asm) Hazret-i Âişe'nin (ra) odasında iken vahiy getiriyordu.³ Bu eşsiz Peygamber (asm) sevgisinin karşılığında Hazret-i Âişe vâlidemizin (ra), Allah Elçisini (asm) gözünden bile sakınması ve onun üzerinde titremesi çok görülmemeli!

Allah'ın, hürmetine kâinâtı yarattığı, Enbiyâların Efendisini ve İki Cihanın İftihar Kaynağını (asm) sizin hânenize emânet ettiğini bir an düşünün; siz onu gözünüzden bile kıskanmaz mısınız?

Dipnot:

1-Buhârî, 11/1820;

2-Buhârî, 2/261;

3-Buhârî, 8/1130.